

Tanimadığı Kadınların Adamı

— Emrah Saglam · 04 Eylül 2011

Kalmalıyım seninle...
Kalmalısın benimle.
Göklerin çılgınlığına aldırma
Ben kalbimin atışını emanet ettim sana
Soluk alışlarımdasın kadın
Unutuluşumun vaktindeyim gene
Umudumun boynu düşüyor yere
Sor, yoldaki herkes ne kadar kalabalık.
Seninleyim ve yalnızım.
Bunun izahı yok
Ve tüm direnişlerim ithafım oluyor limanıma...
Sonra...
Sonrası yok!
Dalga olup vuruyorsun kıyılarıma.
Bu kaçınıcı buruk acı,
Hangi ihtirasın itirazısın sen.
Senin için kaç defa geçtim kendimden.
Bak gene kızıla boyandı gece
Hüzünler mavi oldu gülümsüyor bize
Gözlerimden akan her damla, yaşadığım her şeyin ispatı
Boşuna üzülme ama sen,
Kendi yağmurlarımın katiliyim ben.
Bu yağmurların altında ellerin olmalıydı tek kelepçem
Ömür boyu razıyım ben F tipi gülüşünde yatmaya
Ağır ağır işliyor gece tüm uzuvlarıma
Nasıl da soğuyor ellerim ayaklarıma
Örtünsem de paklamıyor yorganlar
Tebessümlerimin hepsi yamalı
Dikilemeyecek kadar sökük bütün acılarıma
Şimdi çıksam hiç bilmediğim bir dağın tepesine
Haykırsam bizi deli gibi; kimsenin duymayacağını bile bile
Dünyanın en büyük operalarına meydan okurdum inan.
Dayan, çıkmazıma
Dayan çocukluğumuza
Dayan masumluğumuza

Ve dayan küskün aşkımıza
Delice bırakıldığım bu şehirde
Aşkının bekçisiyim
Çehremdeki masumluğa takıldığın deniz gülüşlerim
İçimdekilerin yongasıdır
Neden bakmıyorsun gözlerime diye kızılıyorsun ya hani;
İmkânsızlığımıza rağmen
Son defa haykıracak olsam seni
Bakardım gözlerine!
Ölürdüm en kuytunda...
İçimdeki kanamaların tenine bulaşmasından korktum hep
Ya bulunamazsa bize uygun kan,
Kan uyuşmazlığı yüzünden bütünleşemeyen bu aşk
Yarım kalmaz mı o zaman.
Dinle
Bir daha konuşmayacakmışım gibi; dinle şimdi beni...
Sen tanımadığın bir adamın kadınısın
Ben tanımadığım kadınların adamıyım
Bir senin olamadım...
_____Aşk ile
Emrah Sağ'Lam
www.emrahsaglam.com